

59 ЈАСИЧ

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНИХ ШКОЛА ОПШТИНЕ БОР

Год. VIII * Март 1977. Примерак бесплатан

Драган Будић (VIII „Бранко Радичевић“): ПОРТРЕТ ЖЕНЕ

Догађаји

ФОРМИРАН АКТИВ ПИОНИРСКИХ ИНСТРУКТОРА

Пионирски одред „Бошко Буха“, при школи „29. новембар“, добио је 23 инструктора. Они су се одмах укључили у рад са пионирским предводницима и по својим плановима раде два пута месечно.

На састанку одржаном крајем фебруара са директором и педагогом школе, формиран је актив инструктора. За председника актива изабран је Драган Димитријевић, а за секретара Јасмина Перовић, ученици III разреда Гимназије.

Љиљана Костадиновић, VIII

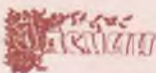
ОДРЖАН СЕМИНАР ЗА ПИОНИРСKE ИНСТРУКТОРЕ СРЕДЊИХ ШКОЛА

У Бору је 5. фебруара одржан семинар за пионирске инструкторе средњих школа. Семинару је присуствовало 100 средњошколаца, чланова Социјалистичке омладине и Савеза комуниста.

Током семинара разматране су следеће теме:

- Пионирска самоуправа
- Радни и ведри састанци пионира
- Југословенске пионирске игре и друге акције ширег значаја
- Лик пионирског инструктора
- Задаци ССО у раду са пионирима

Главни уредник:
Татјана Гертик, VIII
Одговорни уредник:
Јелена Ицић, наст.

Уредници:
Ева Фешиш, VIII
Љиљана Милетић, VIII
Љиљана Костадиновић, VIII
Јасмина Цолић, VIII

Учеснике семинара са овим темама упознала је Зухра Каврљић, председник комисије за рад са пионирима Републичке конференције ССО и радник Пионирског дома у Београду.

На крају семинара пионирски инструктори распоређени су и задужени за рад по основним школама.

Љиљана Костадиновић, VIII
Татјана Гертик, VIII

ПОЧЕЛА СА РАДОМ ПИОНИРСКА НОВИНАРСКА ШКОЛА

У просторијама школе „29. новембар“ почела је са радом Пионирска новинарска школа. Прво предавање је одржано 1. марта, а предавач је био Божа Милошевић, уредник-редактор листа „Колектив“.

Организатори су Редакција пионирског листа „Јасмин“ и „Борске новости“. Као предавачи ће бити ангажовани новинари „Борских новости“ и других редакција Радне организације Штампа, радио и филм.

Часови се одржавају сваког уторка од 18 часова, а предавање ће трајати до 26. априла 1977. године.

Снежана Дачић, VII

ИНСТРУКТОРИ И ПРЕДВОДНИЦИ ПОЧИЊУ СА РАДОМ

У школи „3. октобар“ одржан је 24. фебруара састанак пионирских инструктора и предводника, који ће радити са пионирима у овој школи. Направљен је распоред рада по одељењима. Инструктори и предводици су добили по једно одељење са којим ће радити до краја школске године.

Ева Фешиш, VIII

Лист ученика основних школа општине Бор * Излази месечно у току школске године уз финансијску помоћ самоуправних интересних заједница за основно образовање, културу, информисање и запосљавање * Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређивање, коректуру и остале послове око излажења листа обавља Редакциони одбор ученика: Татјана Гертик (VIII, „29. новембар“), Љиљана Анђелковић (VIII, „29. новембар“), Љиљана Костадиновић (VIII, „29. новембар“), Весна Перовић (VIII, „29. новембар“), Љиљана Милетић (VIII, „Вук Караџић“), Ева Фешиш (VIII, „3. октобар“), Јасмина Цолић (VIII, „Бранко Радичевић“), Весна Будић (V, Брестовац), Сузана Шарокић (VII, Шарбанаовац), Олга Ивановић (VII, Метовница), Мила Шћопчевић (VIII, Злат), Драгана Крстић (VII, Кривељ).

Рукописи, фотографије, цртежи и други прилози за лист не враћају се * Адреса: „Јасмин“, ОШ „29. новембар“, 19210 Бор * Метер: Бобан Симић * Тираж: 6.000 примерака * Штампа: Штампарија — Бор

ГОРДАНА АНБЕЛОВИЋ ЈЕДИНА ОСВОЈИЛА 100 ПОЕНА

На општинском такмичењу младих математичара, које је одржано 27. фебруара у просторијама борског факултета, учествовало је 209 ученика из свих основних школа борске општине.

Најбољи успех постигла је **Гордана Анбеловић**, ученица V разреда школе „3. октобар“. Она је једина која је освојила свих 100 поена на овом такмичењу.

Поред ње, за регионално такмичење, пласирали су се још **Катарина Раковић** (V, „Б. Радичевић“), **Александар Тасић** (V, „29. новембар“), **Ненад Петровић** (V, „Б. Радичевић“), **Дејан Ранчић** (VI, „29. новембар“), **Љубиша Гајев** (VI, „Б. Караџић“), **Драган Антић** (VI, „Б. Радичевић“), **Лидија Ангелов** (VII, Злот), **Мурат Фади** (VII, „Б. Радичевић“), **Игор Остојић** (VII, „3. октобар“), **Светлана Величковић** (VII, „Б. Радичевић“), **Ружица Итебејац** (VII, „3. октобар“), **Горица Илић** (VII, „Б. Радичевић“), **Зоран Петровић** (VII, „Б. Радичевић“), **Бобан Филић** (VII, „Б. Радичевић“), **Ана Платиша** (VII, „Б. Радичевић“), **Радомир Станишић** (VII, „Б. Радичевић“), **Бранко Стефановић** (VII, „29. новембар“), **Горан Топаловић** (VII, „Б. Караџић“), и **Снежана Дачић** (VII, „Б. Караџић“).

Од ученика осмих разреда нико се није пласирао.

Јасмина Цолић, VIII
Снежана Живановић, VIII

КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ

У Централној библиотеци у Бору одржано је 17. фебруара још једно књижевно вече у организацији Књижевне омладине Бора. Учесници су били литерарна секција школе „Бранко Радичевић“ и радници Фабрике лак-жице.

Своје радове читали су ученици **Ана Платиша** (VII), **Марина Џепоњор** (VII), **Даница Милосављевић** (IV), **Јасмина Живковић** (IV), **Јасмина Димитријевић** (VIII), **Снежана Живановић** (VIII), **Гордана Бурђевић** (VIII), **Јасна Јојић** (VIII), **Сузана Миљевић** (VIII), **Весна Ђирић** (VIII), **Горан Траиловић** (VIII), **Јасмина Цолић** (VIII) и **Зоран Пејчић** (VIII).

У оквиру исте вечери учествовао је и **Милан Свилар**, глаумац Зајечарско-борског позоришта. Он је извео монодраму „Иљкаш“ писану по роману **Бранка Лећића** „Шљива са нож-сјеном“.

Снежана Живановић, VIII

УЧЕНИЦИ ОСНОВНИХ ШКОЛА БОРСКЕ ОПШТИНЕ УПИСАЛИ ЗАЈАМ

Ученици основних школа борске општине придружили су се акцији уписа зајма за ауто-пут и водопривредне објекте. Од школа смо добили податке о висини уписаног зајма.

Школа	Уписано	Бр. уч. ко- ју су упи- сали зајам
„Станоје Миљковић“	2700	400
„Бранко Радичевић“	8100	1240
„Петар Радовановић“	2436 (пок.)	540
„3. октобар“	3916,40	780
„Бура Јакшић“	533	106
„29. новембар“	5800	800
„Вук Караџић“	7056,10	762
„Јасмин“	120 (пок.)	24

ПОХВАЛА ШКОЛИ „29. НОВЕМБАР“

На десетом конкурс у Дружења за УН СР Србије, расписаном поводом Дана УН, стигло је преко преко 500 ликовних, литерарних и филмских радова урађених на задате теме.

Том приликом из Бора није било похваљених ни награђених појединаца, али је похваљена школа „29. новембар“ за успешно организовање овог конкурса.

Татјана Гертик, VIII

УПОЗНАВАЊЕ СА РУСИЈОМ ПРЕКО ЧАСОПИСА

За ученике који уче руски језик у школи „Бранко Радичевић“, стиже сваког месеца руски часопис „Мурзилка“. Годишња претплата за овај часопис је 13 динара, а добија се и преко лета.

У њему се могу наћи занимљивости о људима и обичајима ове велике земље, затим о животу великих људи, као што су **Лењин**, **Гагарин** и други.

Тако ученици ове школе проширују своје знање о Русији и њеним знаменитостима.

Снежана Живановић, VIII

Поводом Дана жена

СВЕ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ СЕ УКЉУЧИ- ЛЕ У ПРОСЛАВУ

Дан жена прослављен је свечано и весело у целој нашој општини. Прослави су се прикључили и ученици основних школа.

У Бору су организоване приредбе у месним заједницама, на којим су ученици извели пригодне програме.

Ученици Брестовца, Метовнице, Шарбановца, Кривеља, Горњана и Злота такође су припремили и звели пригодне програме у својим селима. Сем тога они су организовали и изложбе у просторијама свих школа на којима су изложени ручни радови жена са села, као и цртежи и ручни радови самих ученика.

Такође су посећене и мајке палих бораца, којима су уз искрене честитке уручени и скромни поклони.

Татјана Гертук, VIII

Даница Берговић, VI

Мила Шћопуловић, VIII

Весна Будић, V

Ружица Матејић, VIII

Снежана Дачић, VII

У Шарбановцу

ПРИПРЕМЕ ЗА ОТВАРАЊЕ ЗАБАВИ- ШТА ПРИ КРАЈУ

У Шарбановцу ће ускоро бити отворено забавиште. Адаптирана је једна од учионица и набављена је опрема неопходна за смештај најмлађих становника Шарбановца. Такође је примљен и васпитач, а ускоро треба да стигну и дидактичке играчке.

Ово је остварено сарадњом школе „Станоје Миљковић“ са СИЗ-ом дечије заштите у Бору.

Драган Стројић, VII

ЈЕДИНЕ МЕЂУ СРЕДЊОШКОЛКАМА

У Бору је 19. фебруара одржано општинско такмичење у оквиру програма „Олимпијских спортских игара школске омладине Србије“.

Једини представник основних школа биле су пионирке гимнастичарске екипе школе „3. октобар“.

Такмичење се одвијало на разбоју, козлићу, ниској греди, затим са вијаком и на партеру. Задња дисциплина биле су ритмичке игре.

Пионирке су у овим дисциплинама освојиле 168,4 бодова и тако се пласирале за међуопштинско такмичење које ће се одржати у Неготину.

Најбољи појединац у екипи била је **Светлана Радосављевић**, ученица VI разреда.

Ева Фешиш, VIII/4

ПИОНИРИ УЧЕ ДА ПЛИВАЈУ

У Спортском центру у Бору почела је 16. фебруара обука пливања. Она ће трајати 20 дана. Тренутно обуку похађа 26 пионира школе „29. новембар“, а затим ће се организовати и за пионире осталих школа у граду.

Обуком руководи наставник физичког васпитања Хари Бухингер. Часови се одржавају свакодневно и то једне недеље од 9,00, а друге од 13,00 часова.

Ивица Петровић, VII

Славиша Милојевић, VII

ЗА НЕВЕНУ СПЕЦИЈАЛНА НАГРАДА

Поводом Дана жена Међуопштинска регионална шаховска заједница Тимочке Крајине у Бору, организовала је од 25. до 27. фебруара Прво отворено првенство жена овог дела Србије.

На овом турниру учествовало је двадесет шахискиња, а прво место заузела је **Љиљана Пешић**, мајсторски кандидат из Бора.

Међу учесницама налазило се и шест пионирки. Најбоље је прошла **Невена Миленковић**, (VII, „29. новембар“), која је освојила 4 поена из 7 кола.

Она је добила специјалну награду за најлепшу победу на турниру коју је остварила у првом колу против бивше омладинске првакиње Славице Петровић из Образовног центра.

Добар пласман су имале и **Мирјана Лађевић**, **Драгана Стојковић** и **Горица Миливојевић**, ученице школе „Вук Караџић“, које су зазеле средину табеле освојивши по три поена.

Саша Лабан, V

ДВЕ СКИЦЕ ЗА ДВА ПОРТРЕТА

**Игор
Величковић**

(IV/3 „3. октобар“)

Игор је дечак ведра погледа и увек насмејаног лица. Веома је дружељубив и не памти када се задњи пут посвађао са другом или другарицом.

Његови писмени задаци су дивни и увек служе као пример одељењу. Од када је постао бак, не зна за мању оцену од петице. Нема дужности коју он не би прихватио, а члан је и драмске и рецитаторске секције. Сем тога он веома лепо пева, па је и један од чланова хора нижих разреда школе.

И за игру он нађе увек времена. Највише воли да игра одбојку и фудбал. Када сам га питао како све то постиже, рекао ми је да своје време увек прво распореди, па се онда придржава тог распореда.

Његова учитељица, Милица Николић каже:

— Игору предајем од провг разреда и на његово учење и понашање немам никакву примедбу, нити сам кад имала. Увек је служио за пример одељењу. Морам да кажем и то да је своје знање, добијено на часовима, увек проширивао читањем разних енциклопедија. Сем тога, он нема најбољег друга или другарицу. Сви су њему најбољи другови. За све је заинтересован, а познато ми је да своје слободно време најрадије проводи у читању књига које често превазилазе његов узраст.

*Милош Вељковић, IV
„3. октобар“*

ИСПРАВКА

У прошлом броју поткрала се грешка у вести: Одељењска спортска такмичења у школи „Бранко Радичевић“. Погрешно смо објавили да је у ногомету победило одељење V/2. Победник је био одељење V/1.

Такође је погрешно објављено да је у кошарки победила екипа ученика VII/2 разреда. Треба да стоји да је победник VII/5 одељење.

Извинјавамо се екипама одељења које су победиле.

РЕДАКЦИЈА

**Снежана
Живковић**

(VIII/2, Кривељ)

Међу најактивнијим ученицима школе „Ђура Јакшић“ у Кривељу свакако је Снежана Живковић. Једна је од најбољих ученица наше школе јер у дневнику нема мању оцену од петице.

Она је и активни члан математичке, драмске, историјске и географске секције. Прошле године је освојила I место на школском такмичењу младих математичара.

Иначе, она је бак — путник и свакодневно препешачи до школе по неколико километара.

У школи је сви поштују јер је добар друг и увек је спремна да неком помогне.

Њена разредна, Радица Огњановић је хвали:

— Снежана је пример у целој школи и ја сам срећна што се она налази у мом одељењу. Није много ученика који под таквим условима показују тако добар успех.

Када сам је упитала куда ће после основне школе, одговорила ми је да ће највероватније уписати гимназију, а после тога намерава на медицински факултет.

Верујем да ће јој се жеља остварити јер она то и заслужује.

*Ружица Матејић, VIII
Кривељ*

РЕШЕЊЕ УКРШТЕНИХ РЕЧИ У ОВОМ БРОЈУ:

ВОДОРАВНО: 1. гумица, 1, 7. Тати, 9. А. К. (Анте Ковачић), 11. такси, 13. ред, 15. Лаос, 16. мртви, 6б, а, 18. Гаја, д, ј, 22. Рашка, 24. Мали, 26. аут, 27. одеа, 29. пи, ђ, 30. таст, в, 32. коцкар.

Наше ђеро

МОЈА МАЈКА

Моја мајка има смеђе очи и плаву косу. На глави јој марама од које се ретко одваја. Средњег је раста. Увек се труди да буде уредно очешљана, колико је то могуће за жену на селу.

Она је домаћица. Увек је у неком послу и ни за тренутак нема одмора за њене вредне руке огрубеле од напорних сељачких послова.

Међутим и поред свих послова она увек нађе времена за моју сестру и мене. Пошали се са нама, посаветује нас или се распитује како је било у школи. Због тога је нас две поштујемо и много волимо. Увек се трудимо да је бар у нечему одменимо.

Приближава се 8. март. Ја ћу јој честитати празник и поклонити нешто. То сигурно неће бити велико као што је љубав коју гајим према њој. Трудим се увек да јој на неки начин покажем колико је волим и колико сам јој захвална за све што је учинила за мене. Мислим да је дете потпуно срећно једино ако живи под будним погледом своје мајке.

Ружица Матејић, VII
Кривељ

НАЈДРАЖИ ДАН У ИГРИ

Тог дана сам изашла напоље да се мало поиграм. Моја сестра је вртела хула-хоп и ја сам га узела.

Почела сам да вртим и вртела сам до две хиљаде.

Крсмановић Душица, II
„Вук Караџић“

НАЈЛЕПШИ ДОЖИВЉАЈ НА ЛЕТОВАЊУ

За мене је најлепши доживљај био излет, који смо направили заједно са нашим домаћинима летос на Хвару.

Тог дана решили смо да одемо на једну удаљену плажу звану „Маслинице“. Она је смештена на супротној обали Хвара и до ње смо ишли пешице. Само је храна донета чамцем.

Дуго смо ишли кроз борову шуму која нас је опијала својим омамљивим мирисом.

Горан Ранчић (III, „29. новембар“): МОЈА БАКА

Када смо стигли, одмах смо почели са купањем и скакањем у бистру зеленкасту воду која нас је пријатно освежавала. Касније смо се у боровој шуми одмарали, пекли роштиљ и играли једну лепу игру. Затим су одрасли отишли мало даље да хватају шкољке „прстаце“. Оне живе у рупама стена које саме праве киселином свог тела. Зато су они морали стене да разбију да би их извадили. Увече смо их јели куване.

Весело је протеко тај дан, а онда смо се сви вратили домаћиновом барком у Врбоску. За све нас тај излет био је један од најпријатнијих доживљаја са тог летовања.

Тамара Мишковић, II
„Вук Караџић“

Борци казују — пионири бележе

Милић Максимовић
(Фотографија из ратних дана)

Приликом разговором са некадашњим борцем, а сада пензионером, Милићем Максимовићем — Максом, забележили смо ово.

Рођен је 1923. године у селу Бућумет, које се налази у близини рудника Леце код Лесковца. Потиче из сељачке породице у којој је било деветоро деце. Због слабог материјалног стања, још као дете запослио се у руднику, где је радио као физички радник.

Када су октобра 1941. године партизани напали рудник да би га ослободили од Немаца, приступио им је и остао до краја рата. Са својих 17 година био је млад за партизана. Није умео ни пушком да барата, али су га убрзо томе научили. Дадосе му и партизанско име — Цанко.

— У рату је било пуно згода и незгода — каже он. — Инак једног догађаја се посебно сећам. Фебруара 1944. године другарица Савка Јаворина — Саша, наш ондашњи комесар, а сада народни херој, (живи у Београду), дала ми је за задатак да будем пратилац другу Светозару Вукмановићу — Темпу. Том приликом ми је речено да отворим четворо очи због честе појаве ишпијуна.

— Када смо стигли у село Сејан, напали су нас четници. Мени је речено да са другом Темпом наставим лагано за Штабом. И док смо ми тако ишли једним ђувиком, поред реке Пчиње, видим како испод нас промичу четници. Почнем ја да пуцам и заборавивши на друга Темпа, потрчим према њима. Стигавши до њих, наредим им да дигну руке и да предају оружје. Избројим их, а њих 13 на броју. Затим их поведем ка другу Темпу.

— Стигнем тако до места где сам га

оставио, а њега нема. Хладан зној ме облије, јер ми тек онда сине шта је био мој задатак. Одједном чујем снажан глас: „Стој! Предај се!“ То је био друг Темпо. Одмах ми лакну. Онда их претресемо и када се пред нама створила повећа гомила бомби, пиштоља и ножева, ја видим колико сам се наивно понео. Па они су могли као од шале да ме среде, јер сам им покупио само пушке. Срећом по мене, то су били неки на силу у четнике мобилисани људи, којима до борбе, у ствари, није ни било, јер су били разочарани.

— Једва смо све то однели у чету и тамо их заједно са оружјем предали. Али, најгоре је тек долазило. Другарица Саша, не само да ми није честитала на показаној храбрости, већ ме је тако изгрдила, да сам се једва извучао. И од онда сам сваки задатак извршавао дословце онако како ми је било наређено.

Весна Бућан, VIII
Љиљана Маринковић, VIII
„Вук Караџић“

Надица Шаларевић (IV, Кривељ): ДЕ-
ЧАК ИЗ БАЈКЕ

ОНИ НАС УЧЕ

Љубинка Каприц

Пре деветнаест година дошла је у Брестовац и ту се запослила као учитељица у Основној школи „Станоје Миљковић“. Иза ње је деветнаест година неуморног и преданог рада са децом. Много генерација је захваљујући њој научило да пише прва слова, да чита прве редове. Ове године је започела са још једном генерацијом. Вероватно ће и то одељење, као и ранија, бити једно од најбољих по знању и дисциплини.

Каже да веома воли децу и да јој рад са њима пружа посебно задовољство.

— Деца су, — каже она, — они који ће наследити свет. Зато са њима треба лепо и стрпљиво.

У њеном одељењу су сви добри и веома дисциплиновани. Они је воле и веома цене. Она у свему помаже и учи их како се треба понашати. Они, за узврат, поштују њене савете и у свему је слушају.

Сем тога, већ неколико година она води хор нижих разреда. Још ни једна приредба није прошла, а да њен хор није учествовао на њој.

Деветнаест година није знала за одмор и предах, а ипак каже да се не осећа уморном од рада. Увек је добро расположена и спремна да се ангажује кад год је то потребно. Ми јој желимо да увек таква и остане.

Весна Будих, У
Брестовац

Зоран Марјановић (IV, „29. новембар“): БЕРБА ЈАБУКА

Моја сираница

СТАРИ КЕСТЕН

Немам коме причати
шта ме је мучило последњих дана
већ ћу отићи кестену старом
и лећи испод његових грана.

И он се нешто променио,
листова зелених нема више,
није као што је некад био
па и слова наша спирале су кише.

ДОСТА ЈЕ

Доста је било праштања,
доста ми је свега —
истопише се моја маштања
к'о мале грудве снега.

ГОДИНЕ ПРОЛАЗЕ

Нечујно, тихо године пролазе.
Док живот плете нити своје
за нама остају утабане стазе.
Куд ли ћете дани младости моје?

Брзо ли пролазе године ове
као пролећна набујала река.
Куд ли нас воде ове стазе
и зашто је младост тако кратког века?

РАСТАНАК

Никад нам тамо неће бити тако лепо,
никада нам тамо неће бити тако весело,
јер овде остаје детињство наше,
чији дани тако брзо прохујаше.

Прође детињство моје. Нема га више.
Дани са звонким смехом иза нас
остадоше.

Да ли ће и оно, као и ја, замном да пати?
Ако га негде сретнете, замолите га да
ми се врати.

Л И С Т

Зашто је листић увео?
Можда га глава боли?
Или и он, као и ми,
неког лудо воли.

ПРОЛЕЋЕ

Пролеће је ово дошло пре времена,
на ливаду јутрос истрчала Нена.
На ливади беле висибаве брала
и пролећу рекла: „За цвеће ти хвала“.

Мила
Шћопуловић
VIII-3

Злот

ШТА ЈЕ НАЈЛЕПШЕ

Дал' има нешто лепше
од мирисног на ливади
цвѣта
и од високог ластиног
лета?

Има ли шта лепше од
пупољка руже

и пужа што у трави
нечујно пуже?

Да ли је нешто нежније
од бакине вечерње бајке?
Има, има, то свако знаде,
то су наше драге мајке.

И кад мајци поклон
пружам,

осећам да сам јој још
много дужна.

Снежана Дачић, VII
„Вук Карацић“

ЗВЕЗДИЦЕ

На небу, као мале
сијалице,
сјаје мале звездице.
А међу њима месец жуто
обасјава у мраку сваки
кут.

Луција Мишић, III
„Бранко Радичевић“

МОЈОЈ МАМИ

Док се смејеш на уснама
као да ти ружа цвѣта.
Док ми причаш дивне
бајке
у гласу ти топлина целог
света.

Док ме гледаш плавим
очима
поглед ме твој греје.
Кад пружиш руку да ме
помилујеш
срце се моје смеје.

Гордана Пушић, IV
„Вук Карацић“

МОЈА БАКА

На глави седа коса,
а лице благо и мило,
али и поред толиких
година
изгледа ведро и чило.

Волим да седнем у њено
крило
и милујем њену руку
избрану,
а моја бака је срећна
тада
и блиста ко сунце у
мајском дану.

Весна Будић, V
Брестовац

МАЈКА

Шетао сам шумом
и тражио гнездо птица,
а нашао сам
очи мајке.
Сео сам на пању
и чекао песму птица,
а чуо сам
речи мајке.
Трчао сам пољем
у загрљај ветру,
а миловале су ме
руке мајке.
Сањао сам једног јутра
да пада киша,
а нада мном је
плакала мајка.

Ивица Чулиновић, VIII
Шарбановац

ПЕСМА

ЗИМСКА ИДИЛА

Сунце зими
златно-жутим пољупцима
нежно целива
хладна лица кућа.
Та љубав траје
до раног смркнућа.

Јасмина Драгутиновић,
VIII — „3. октобар“

ПРОЛЕЋЕ УСРЕД ЗИМЕ

Мама —
то није обично име,
мама —
то је пролеће усред
зиме.

Драгица Драгомировић,
VII — Брестовац

МАЈЧИН ЗАГРЉАЈ

Лепо је кад поток тече
и кад на ливади процвета
цвеће,
али је за мене прави рај
кад осетим мајчин
загрљај.

Драгана Новаковић, VIII
Брестовац

МАМА

Мама је ружа,
мама је цвѣт,
мама је лепа
к'о цео свет.
Слађана Живадиновић,
III — „29. новембар“

ДО ПЕСМЕ

КОЛИКО СЕ МАМА ВОЛИ

Мама се воли, мама се воли
и још нешто више,
кад смо далеко, она нас чека
и брижна писма пише.

Мама се воли, мама се воли,
и још много јаче,
кад смо тужни и кад плачемо,
и њено срце плаче.

Мама се воли, мама се воли
највише на свету,
крај ње смо безбрижни
к'о лептир у лету.

Сунчица Јордановић, V
„Бранко Радичевић“

СНЕГ

Пада снег бели,
покрио град цели.
Не види се пут
а ни фића жут.

Жути се фића
претурио
и у дубоки снег
загњурио.
Миодраг Поповић, II
„Бранко Радичевић“

МАТИ

Све што добру душу има,
свака сенка што нас прати,
и к'о цвеће што мирише
у речи је једној — мати.
Бисерка Драгомировић,
VII — Злот

МОЈА БАКА

Моја је бака стара
и кад дуго пешачи,
она се прво одмори
и тек онда капут свлачи.
Љубинка Станковић, I
„29. новембар“

МАМА

Кад се моја мама смеје,
њен осмех мене и брата
греје.

Кад бих знала рећи
колико је мирис
младог јоргована
пријатан и драг,
онда бих могла описати
колико је осмех моје
маме благ.

Слађана Живадиновић, III
„29. новембар“

СИРОЧЕ

Желела бих
док оком трепнем
да своју мајку
у загрљај сретнем.

Али за ту љубав,
која друге прати,
ја никада
нећу знати.

Снежана Антонијевић,
VIII — Брестовац

Одабрана песма

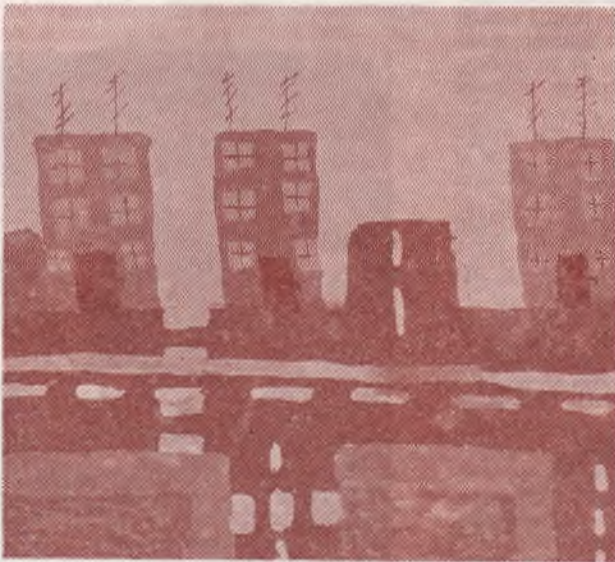
ШЕБОЈ И ЛАЛА

Усред цветне леје
белином се смеје
јутрос процветала —
враголаста лала.

Шебој сагну лице,
није дангубио:
У љупке латице
лалу пољубио.

А лала, од среће,
кад је шебој таче,
замириса јаче
но све друго цвеће.

Момчило Тешин

ПОГУБНИ ЧАР НЕПОЗНАТОГ

(Излагање на такмичењу у говорништву које је организовала Централна библиотека у Бору).

Када чују реч дрога, пред очима многих људи стварају се слике о одрпаним, брада- тим и у косу зараслим људима. Стварају се слике о људима који своје време проводе ле- жећи на поду и медитирају уз громогласну рок музику.

Ако у неком од диско-клубова угледају гру- пицу егзотично обучене омладине, с перлама, бројаницама и наруквицама и чују речи: ха- шиш, окица или тулум, одмах их нешто под- сети на Исток, на далеку Индију вишене то- лико пута преко ТВ екрана. Подсети их на далеку недокучивост. И они су тада сигурни да се налазе у друштву наркомана.

Али, ти исти људи, никада нису зашли у суштину њиховог живота и никада се нису упитали ко су у ствари ови људи. Да су то урадили, видели би да су то, у ствари, незре- ла деца, којој родитељи пружају све осим љубави, јер учествују у борби за престиж у друштву.

Ову чињеницу поткрепљују подаци да се највећи број наркомана налази међу америч- ком омладином, где је та борба и најизраже- нија.

Када уз ове разлоге додамо и радозналост омладине, онда можемо добити делимичан одговор на свакодневно питање: зашто млади почињу са узимањем дроге.

Када је први пут узму, у њима се јави нека обамрлост, неко ново осећање које им даје снагу и љубав околине. Али када дејство дро- ге нестане, они се опет враћају суровој ствар- ности, својим проблемима и незадовољствима која чине њихову свакидашњицу и за трену- так пожеле да се опет нађу у оном дивном свету који им пружа дрога.

И тако они настављају с узимањем дроге све док не осете гађење према њој, а тада је већ касно јер је она већ дубоко нагризла њихов организам и нарушила им здравље.

И што је најстрашније, сви су се они још од почетка определили за један од три пута који су у таквој ситуацији могући — у ду- шевну болницу, затвор или на гробље.

Један мањи део наркомана успева да се, уз помоћ родитеља, друштва и своје јаке воље, излечи. Али највећи део завршава своје жи- воте на подовима мрачних подрума и разних напуштених соба.

О наркоманима и наркоманији данас се много пише, чита и говори, а све у циљу ње- ног сузбијања, али се ова пропаганда не сме ширити једнострано, јер ми морамо схатити да наркомани нису идеолози неке нове фило- зофије, већ озбиљно болесни људи.

Јасна Јојић, VIII
„Бранко Радичевић“

Јасмина Јојић

„САМО НАРОД КОЈИ ЈЕ ВЕЛИКИМ ЖРТВА- МА ИСКУПИО СВОЈУ СЛОБОДУ, ЗНА ДА ЦЕНИ И ПОШТУЈЕ ТУЂУ“

(Награђен рад поводом Дана школе „29. новембар“)

Одвек су овом земљом дувале буре и ко- шаве. Благе речне долине, лугови и гајеви, ко- се и чуке, одавно су биле заседе и бусије.

Никакав освајач ни војска нису се мир- но грејали на овом сунцу.

Одвек је овај народ, голорук, босоног, али одважног срца кретао на јурише и запо- девао бојеве са јачим силама. Чекао је у засе- дама са једном мишљу и жељом — да буде слободан. У сваку борбу се ишло високо ди- гнуте главе и борило се за сваки метар зем- ље. Нису никад хтели туђе, али нису ни сво- је давали.

Протутњали су многи бојеви овим бре- жуљцима и пропалцима. Много је радости и туђе остало недоречено а мисли недовршене.

Олга Мајборода (VII, „Вук Караџић“):

ДК

„АРМИЈА ЈЕ ЗЕНИЦА ОКА НАШЕ ЗЕМЉЕ“

Награђен рад на конкурсy Савета за народ-
ну одбарну СО Бор поводом Дана ЈНА

Много је љубави и брига остало закопано у тој црној и толико крвљу натопљеној земљи.

У народу, хероји су увек присутни. Они живе међу нама, смеју се, командују, јуришају. О команданту Сави Сутјеска и данас прича. Козара и сада пева о Србану, Мрбану и Маћену и многим другим смелим људима. Раднички батаљон на Кадињачи је дошао и остао. Ученици крагујевачких школа пошли су у смрт заједно. Одељење V/3 и још многа друга бића нам стално пред очима кад говоримо о страхотама које је непријатељ чинио.

И када помислимо да смо потомци таквих људи, таквих јунака, понос нас обузима. Када помислимо колико дивних и невероватно храбрих људи, жена и деце данас не може да се радује слободи у којој ужива наш народ, обузима нас туга и очи нам се влаже. Зато ми изнад свега ценимо слободу. Цени је и народ Пољске, и народ Чехословачке, и народ Мађарске и многи други народи. Јер они знају шта је Аушвиц, Јасеновац, крвави 20. октобар 1941. године...

Зато ћемо ценити и поштовати и своју и туђу слободу. Поштоваћемо је учењем, радом и сећањем. Једино ћемо се тако одужити нашим борцима.

Горан Петровић, VIII-2
„29. новембар“

ПАРТИЗАНИ ПОРЕД ВАТРЕ

Далеко, тамо негде у тами, иза црног дима од сагорелог барута, слобода јауче. Дозива у помоћ, али њен глас не може да надјача пуцањ. Људска мржња цепа крваве ратне дане, гази шуме, планине и мора. Људи гину, умиру и нестају. На њиховим идеалима израстају нови борци, нове жртве, нови хероји. Где год да поћеш очи те боле, где год погледаш, сузе прате бол.

Армија наша, стасала си у тим крвавим ратним данима. Младошћу си била орошена, песмом опевана. Ти си постала синоним слободе у теби су места налазила само велика и храбра срца. Ти си рађала и прекаљивала хероје, у теби је постојао један Бошко Буха, један Сава Ковачевић, једна Марија, једна Нада и стотине хиљаде других знаних и незнаних јунака. Оплакивала си сваког погинулог борца јер је он био део тебе. И са сваким мртвим човеком кидан ти је делић срца и у стару рану ти је зариван усијан нож. Али си тада постајала још храбрија, још полетнија, још поноснија. Кањони, реке, планине, километри — то нису биле препреке када је требало бранити земљу. Корачали су узаним, стрим и клизавим стазама до слободе. Њена светлост је личила на шкиљаву светлост лампе у тамној ноћи. Али, што се више ишло, она је била све ближе и све светлија. „До победе“, говорила си, „до победе“! И истрајала си...

А данас? Данас си млада, данас певаш са птицама, данас разговараш са пролећем. Данас си сретна као што си била, као што јеси, као што ћеш бити. Ти чуваш ову земљу, нама најлепшу. Браниш њену срећу, њен расцветали воћњак, њену траву и сваки цвет. Ти чуваш безбрижно детињство, заљубљену младост, топло материнство. Па и књиге у којима је записана нека лепа песма, и све петице и двојке и прво љубавно писмо сакривено између листова неке стране, пожутеле књиге. И прва искривљена слова на табли исписана невештом руком. И оне шарене крпице, и лутке, и камиончиће, и бицикл, све радости безбрижног детињства. Чуваш и мамину грдњу и мамин топли пољубац. И ону драгу клупу у школи, ужину подељену на двоје, стари, шкрипави, напукли звук звона. Штитиш и оне старе, пожутеле и искрзане фотографије, обриси некадашњег живота. Ти си зеница ока наше земље. И ми ћемо те волети и чувати као зеницу.

Славица Матовић, VII/3
„29. новембар“

МОЈ ПИСМЕНИ ЗАДАТАК

ТАДА САМ СЕ ОСВЕДОЧИЛА ДА МИ ЈЕ ПРАВИ ПРИЈАТЕЉ

Одвек сам мрзела тог дечака. Не у оном правом смислу те речи, али нисам могла да према њему гајим ни оно основно осећање пријатељства. Међутим, један догађај је учинио да променим своје држање према њему.

Тог дана пошла сам са друштвом у разгледање оближње пећине. Са нама је пошао и он. Морала сам да се савладам и да не покажем колико сам бесна због његовог присуства.

Када смо зашли мало дубље у пећину, пред нама се указало лепо мало језеро. Застали смо и почели да га посматрамо. У једном тренутку моја сестра гурну једну омању стену, што изазва одрон камења. Један камен ми прикљешти ногу и ја почех да вичем на њу. Она брзо побеже одневши светиљку са собом. За њом потрчаше и остали. Ја почех да је дозивам да се врати и да ми помогне да се ослободим камења. У мраку осетих нечије присуство. Али то није

била она, већ Мирко, дечак кога нисам подносила.

Очигледно да сам погрешила у оцени тог дечака. Гледала сам га као да га први пут видим док се свим силама трудио да ме ослободи камења. Његов труд се исплатио и моја нога је била слободна. Али сам ја у једном тренутку изгубила равнотежу и пала у језеро. Помогао ми је да изађем из воде и огрнуо ме својом јакном. Док смо полако ишли ка излазу, осећала сам нелагодност због мог ранијег понашања према њему.

Данас, кад се сетим мог односа према Мирку, срце ме заболи. Он се увек трудио да ме одобровољи, а ја сам му то враћала презиром. Сада смо добри пријатељи и више ми ни на крај памети не пада да га вређам. У сваком тренутку се сетим да ми је онда био бољи пријатељ и од сестре.

Весна Петровић, VI
„3. октобар“

СОМБОР

У Сомбору проведем по неколико дана свог летњег или зимског распуста. Волим да боравим у њему јер поседује неку своју лепоту која ме привлачи. Леп је то град са широким, лепо уређеним улицама. Свакодневно се изграђује и из године у годину је све лепши.

Има око 40.000 становника. То су пријатни и дружељубиви људи који лепо прихватају странца и труде се да му боравак у њиховом граду остане у лепој успомени.

Сомбор је привредни и културни центар западне Бачке. У њему се налазе фабрике текстила, дечије обуће, акумулатора, млечних производа и друге. Од

школа ту су: гимназија, средња текстилна, економска и угоститељска школа и неколико основних.

Има и велику библиотеку, а ту је и по зориште које је увек добро посећено.

Овај град је чувен и по галерији познатог сликара Милана Коњовића у којој је стално изложен велики број његових слика.

Пун је зеленила и паркова који омогућавају пријатан одмор. Мислим да вреди посетити овај град који гостољубиво прихвата сваког.

Ксенија Гушљешевић, V
Брестовац

Билке нашег поднебља

ОДОЉЕН (VALERIANA OFFICINALIS)

Одољен је вишегодишња зељаста биљка, висока од пола до два метра. Расте свуда, а највише на влажним местима поред потока и река, ређе по брдским и планинским ливадама и шумама. Постоји више врста које се разликују по висини, боји цвета и лековитости корена.

Листови су јој непарни и перасто сложени. Доњи листови имају дршку, а горњи су седећи.

Цвет се развија на врху биљке и огранака и може бити беле или ружичасте боје. Биљка цвета од краја пролећа и у току целог лета.

Плод је велики око 5 милиметара и снабдевен је перјаницом помоћу које га расејавају вода и ветар.

У земљи има ризом са разгранатим кореном. Неке врсте формирају подземне столоне помоћу којих се брзо и лако размножавају. Расте и као дивља и као култивисана.

Најбољи приноси ове биљке добијају се на песковито — хумусним наносима. (Код нас поред Тисе, Саве и Дунава.)

Најбољи приноси се добијају на влажном и мочварном земљишту, али зато одгојене на сувим местима дају више етарског уља, које се добија прерадом корена и ризома.

Одољен је лековита биљка. Уље добијено из њеног корена користи се за смирење нервног система, против несанице, нервозе срца, против болова у пределу бешике итд.

Може се наћи у Европи, Азији и Америци.

Славиша Костадиновић, VII
Кривељ

Славиша Бусић (II, Шарбановац): ДЕ-
ЦА НА СНЕГУ

Илустровали: Славиша
Костадиновић, VII
Миодраг Станимировић, VII
Кривељ

НА РАСКРШЋУ

УЗ МЕСАРЕ ОД ДЕТИЊСТВА

Пре кратког времена посетили смо Комнена Баловића, продавца меса у „Тржном центру“ у Бору. Дуго смо разговарали са овим симпатичним и пријатним човеком, који је изабрао ово занимање, а које данас скоро почиње да одумиरे, јер већ пар година уназад нема ни једне нове генерације месара у нашем граду.

Он је месар већ 10 година и са жаљењем констатује да младих нема што му је и чудно.

— А како сте се ви одлучили за тај позив, за који се данашњи млади не опредељују? — интересује нас.

— Па, то је моја давнашња жеља. Још као дете често сам долазио у додир са месарима и, гледајући их шта и како раде, и слушајући њихове приче о томе, заинтересовао сам се за тај посао, а временом га и заволео. Тако сам се после основне школе јавно на конкурс који је расписала борска кланица и успео да завршим за месара.

— Како изгледа школовање? — било је наше следеће питање.

— Та школа је трајала 3 године. Сваке школске године настава је трајала 3 месеца, а остало време ишли смо на праксу. Од предмета смо имали: српско-хрватски језик, математику, физичко васпитање, уставно уређење и технологију материјала. Од свега тога највише ме је занимала технологија, а најтеже ми је било уставно уређење.

— Шта сте учили из предмета технологије?

— Ту смо учили о куповини стоке, њеном складиштењу, клању, обради, чувању меса и продаји. После школе ученик може да одлучи да ли ће се бавити само клањем, или ће радити у делу где се врши прерађивање меса.

— А шта је лакше? — интересује нас.

— Па, прерађивање је лакше. Ту је задатак да се од добијеног меса праве: кобасице, саламе, суви врат, пршута, разне конзерве и остало. Ту је, сем тога, заступљена и механизација, па је зато тај посао лакши физички.

— Како изгледа ваш радни дан?

— Ја дођем врло рано, пре отварања радње и месо, које долази у полуткама, класирам по категоријама. Затим га излажем и продајем.

— Које су тешкоће у вашем послу?

— Ако их и има, ја их не видим. Једино што је лоше код нас то су повредe које могу да се десе углавном због брзине и гужве. И, да знате, баш се чудим што се млади не опредељују за овај посао. Можда је то донекле и утицај родитеља, који сматрају да је то посао у коме се човек доста прља, а и да је доста тежак. А ја вам кажем: тежак није. А што се прљања тиче, па, има послова при којима се човек још више прља. Тако сам ја имао једног комшију који је хтео да иде у месаре, али му родитељи нису дозволили. Уписали су га у гимназију. Тамо је био пар година и пошто је два-три пута понављао разред, исписали су га. Сада ради као физички радник, јер није завршио ништа.

— Како је са примањима? — питамо на крају.

— Е, то зависи од предузећа у којем се ради. Ја овде примам месечно 3000-3500 динара. Као што видите није лоше.

Тако смо завршили разговор са бата Колетом, како га зову његови познаници, и замишљени се упутили ка излазу. Стварно, зашто нема интересовања код младих за ово занимање?

Снежана Живановић, VIII
„Бранко Радичевић“

ШТА ЗНАЧИ БИТИ МЕСАР

Одговарају ученици школа „Вук Караџић” и „Станоје Миљковић”

Не свиђа ми се тај посао јер се за час повредиш.

Драгослав Стојановић, VI
„Вук Караџић”

Ја мислим да је то интересантно занимање. Данас нико не може без меса на тако долазиш у додир са многим људима. Неки су љубазни, неки не, али тако је то свуда.

Саша Трифуновић, VI
„Вук Караџић”

Бити месар значи бити стално на ногама. Па још кад добу незгодне мушттерије... Мораш да хвалиш и оно што је добро и оно што не ваља. Мислим да им није лако.

Небојша Стевановић, VI
„Вук Караџић”

Месар мора да устаје рано да би спремио месо за нестрпљиве мушттерије. Мислим да им није баш много удобно међу толиким месом. А мораш и много да причаш да би убедио мушттерију да је месо које продајеш првокласно.

Зоран Милојковић, VI
„Вук Караџић”

То су људи који морају много да раде. Никад за њих нема одмора јер су мушттерије увек нестрпљиве. Нема човек времена ни кафу да попије.

Валентина Живковић, VI
„Вук Караџић”

Бити месар значи имати белу капу на глави, бео мантил на себи, општар нож у рукама и оловку за ухом. Сем тога он мора стално да понавља једно исто свакој мушттерији.

Миомирка Марковић, VI
„Вук Караџић”

Није лако бити месар. Ретко имаш времена за доручак, а о одмору ни говора.

Едита Ступаревић, VI
„Вук Караџић”

Паметни су ти људи и без факултета. Све они знају о месу. А тек кад почну са хваљењем телетине, јунетине или скупе свињетине мораш да купиш и оно за шта ниси дошао.

Весна Којдић, VI
„Вук Караџић”

Месар може бити само човек са јачим живцима. Није њему лако да сваког дана слуша негодовање мушттерија које се нервирају због високих цена меса.

Гордана Чорболоковић, VIII
Брестовац

Бити месар ништа није нарочито. Посао као и сваки други, сем што мораш да будеш весео и кад ти није до тога.

Славиша Бугариновић, VIII
Брестовац

Не бих волео да будем месар. Руке ти стално масне, а кецеља и масна и крвава.

Драган Новаковић, VIII
Брестовац

Месар може бити само онај ко стварно воли тај позив. Свакодневни напор, љубазност, брзина, окретност и смисао за математику су особине које не може свако да поседује.

Зорица Глигоријевић, VIII
Брестовац

Није лоше бити месар. Посао је напоран, али зато имаш пуно пријатеља којима дајеш само најбоље месо.

Снежана Стефановић, VIII
Брестовац

Не знам ни једног месара који има мање од 80 килограма. Наш месар у селу има сигурно 120 килограма. То је, по мени, нормално. Да би дигао велике комаде меса и ону тешку сатару, мораш да будеш јак.

Љиљана Стефановић, VIII
Брестовац

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ

„ПИОНИР“

„Пионир“, лист пионирских одреда основних школа општине Лесковац, излази двомесечно у току школске године. Досад су изашла три броја овог листа.

МОЈ ГРАД

Питома, стара плодна котлина. Из њених громадних планина, са њеног зеленог крила извирује сунчани градић. Градић мали и обичан, а опет јединствен. Град у чијим је вијугавим улицама уплетена слобода обојена радничком крвава и бурном историјом.

На његовом пречистом небу белим облацима исписано је његово херојство, јунаштво, јадиковање и жеља без ушћа, вечита жеља за слободом. Жеља крвава и оплакана, али задовољна и остварена.

А под небом зелено брдо. Застрашујуће за странце који га газе, питомо за вољене житеље. У дугим гранама његове шуме уљуљано је моје детињство.

Кроз сам градић вијуга река. Река мутна, али драга. Горда и неукротива. Преко дана се пресијава на сунцу, а увече јој у дубину тону блиставе звезде.

Град! Град јединствен, вољен, најдражи! Његовим улицама крећу се људи и пружају топле погледе. Погледе драгим суграђанима који журе, трче, шетају крај светлих излога. Свуда пријатељство и љубав. Љубав искрена и топла.

Увече тишина. Све ућути, замре у глави мук ноћи. Само из чудне тишине и тмине произилази романтика пролећне вечери. На води Ветерници љубају се успомене дана, док јој у дубине тону блиставе звезде и зраче лепоту малог слободног града.

Лидија Шарић, VI
ОШ „Јосиф Костић“

ИЗМЕЋУ НАС

Измећу нас
ни цвеће, ни снови,
Измећу нас
ни речи, ни туга,
измећу нас
ни ноћ, ни дан,
измећу нас
ни мржња, ни љубав,
измећу нас
ово сунце и ови људи.

Војислав Првуловић, VII
ОШ „Бора Станковић“

ТИХО

— Тихо.
— Што?
— Тако.
Тише, још тише
чујеш ли како пољана,
ливада дише.

Чујем.
Тише. Хрче, спава.
Ко спава?
Пољана, ливада спава
и сања једног великог
циновског лава.

Сузана Митић, VII
Манојловице

Драган Петровић, VI „Васа Пелагић“:
ПРОЛЕЋЕ НА КРИЛИМА

„Сунчани видици“

„Сунчани видици“ је назив листа ученика Основне школе „29. новембар“ у Сарајеву. Лист уређује редакција ученика, а одговорни уредници су наставници ове школе.

МИ СМО НЕУНИШТИВИ

Вјетар студеним сузама плаче над мртвом пустоши. А мртви шуте. А говорили су о Русији, о слободи.

„Ми морамо побједити! Доћи ће ново вријеме. Будућност је дивна. Волите је. Тек тада ћете је приближити себи.“ Говорили су. И створили су Републику.

Када ослушнеш, чућеш бат чекића, звиздук локомотиве.

Ледени врхови Словеније, распјевано Загорје, Славонија наша широка, Босна накинџена шумом својих ријека. Не Ледени врхови Словеније, распјевано Загорје, Славонија наша широка, Босна накинџена шумом својих ријека. Нећеш, друже, моћи поробити, нећеш моћи убити! Ми смо неустрашиви. Пркосни црногорски врхови бациће на тебе камен. Нећеш моћи даље. Зауставиће те војвођанска жита. С пушком ће те дочекати Србија, јуначко Косово. А ако покушаш Македонију прећи, нећеш жив. Нећеш, друже, моћи пробити, нећеш моћи убити. Нема силника који ће нам из сјећања избрисати славне дане прошлости. Нема снаге која ће натјерати наше руке да руше оно што су вјковима градили. Нема ножа који ће из живог срца исциједити пркос. Ланцима су ти ноге оковали. Али срце је пјевало. Руке ти оковаше, али мисао полетје ван домаћаја издајничког ножа.

Ова земља не може умријети. До задње капи први. До задњег камена. До задње душе која ће уз болни јаук ипак пјевати. Ново смо срце добили. Нераскидиво. А руке? Спојили смо их у једну огромну песницу која ће још дуго примати путника намјерника стегнувши му руку, а издајцу и освајача ножем, пушком, снагом...

Ема Кубат, VIII
Сарајево

СЛОБОДА

То није само ријеч,
то је много, много више,
и о њој се може
много да каже и пише.

То је мак у зрелу житу,
и писмо Титу,
то је птица у лету,
и њом ћемо поздравити
све људе на свијету.

Слобода,

то је и ријека што тече или понире,
послат ћемо зато подрав
за све мале пионире.

Нирмала Мујагић, VII
Сарајево

ЗАШТО БЈЕЖИМ

Зашто бјежим од свог дјетињства? Зашто бјежим од својих тринаест година, од младости која је проткана срећом и цвијећем? Зашто већ крадем погледе и прве пољупце од неке вољене особе? Зар већ размишљам о младићима и дечкићима? Зар већ размишљам шта ћу обући, рећи, урадити...

Да, то се све већ увукло у мене, у сваку пору мога бића, у моје мисли и жеље, у моје бриге, у мојих тринаест година. И бјежим, бјежим, али један мали дио мене остаје са луткама у неком кутку мог дјетињства... Још се у мени јави жеља за неком малом враголијом, неки дјечачки потез који ме врати тамо гдје је у ствари још увијек и припадам. И опет све изнова. И тако ће пролазити година за годином. Полако ћемо израсти из наших кецеља ишараних пртежима и потписима другова из школских клупа. Оставићемо лопте, ракете, играчке, мале проблеме замјениће велики, озбиљни.

Тада, у вртлогу проблема и обавеза схватиш да је дјетињство прохујало у неповрат. Брзо и неосјетно. Од чега ћу тада бјежати? Од обавеза и брига? Тада ћу, као и многи други, у тренуцима сјете мислити на прохујало дјетињство проткано цвијећем и срећом. На дјетињство обавијено велом првих тајни и пољубаца украдених од неке вољене особе...

Ирена Гашић, VIII
Сарајево

Када су децу делили по свету, ја сам припала чаробном цвету.

Драге маме, увек сте нас испуњавале
Мирјана Стојковић, VI
љубављу и топлином. Хвала вам.
Метовница

Свим женама света желим да им руке
никада не задрхте, нити очи да им
пусте сузе.

Снежана Антонијевић, VII
Брестовац

Желим да све мајке чувају своју децу
у слободи. Само ће тако оне бити срећне.
Дебица Костадиновић, IV
Бучје

Драга мама, ја бих желео да и остале
мајке чувају своју децу као што ти чу-
ваш мене. Тада би сва деца била срећна.
Спасоје Јанковић, IV
Бучје

Желим свим женама срећан 8. март,
а својој мами обећавам поклон према
својим могућностима.

Ивица Бугариновић, VII
Брестовац

Желим свим женама света да имају
равноправност какву имају наше жене.
Славиша Паулић, VII
Брестовац

Ја мојој мами желим да дуго живи.
Горан Милошевић, III
„29. новембар“

Волео бих да ми мама буде стално
ведра и насмејана.

Саша Ранчић, III
„29. новембар“

Ја знам да не могу мојој мајци да се
одужим за све оно што је учинила за
мене. Зато користим ову прилику да јој
честитам 8. март и да јој кажем да је
много волим.

Владан Миљковић, V
„Вук Караџић“

Овом приликом дајем обећање мами
да ћу увек памтити шта је она учинила
за мене. Своју децу ћу и ја учити оно-
ме чему моја мајка мене учи.

Слободанка Александровић, V
„Вук Караџић“

ЛИДИЈА ИКИЦА, V
„Б. Радичевић,,

Гордана Транић (III, „29. новембар“):
МОЈА БАКА

Желим својој мами пуно среће у жи-
воту и раду.

Живица Костадиновић, VI
Кривељ

Својој мами желим да јој целог жи-
вота буде лепо, а посебно нека буде
срећна на дан свог празника.

Ванка Лападатовић, VI
Кривељ

За 8. март желим мојој мами све нај-
лепше. Обећавам јој да ћу бити увек
добра.

Даница Поповић, I
„3. октобар“

Мама, желим ти срећан 8. март. Да
ми будеш увек здрава и лепа као што
си сад.

Саша Илибашевић, I
„3. октобар“

Да нема тебе, мајко, не би било ни
мене. Зато ти хвала што постојим. Же-
лим ти срећан 8. март и обећавам да
ћу те увек слушати.

Зоран Жикић, II
„Бранко Радичевић“

Ја сам најсрећнији поред моје маме.
Зато желим да је она увек поред мене.

Предраг Стефановић, II
„Бранко Радичевић“

Без маме би овај свет био пуст и ту-
жан. Зато нека су нам живе и здраве.

Дејан Марјановић, II
„Бранко Радичевић“

Желим да тога дана мајке ништа не
не раде и да буду срећне и задовољне.

Лидија Марковић, VII
Злот

Честитам мајкама хероја 8. март уз
поручу да не тугују за својом изгубље-
ном децом, јер смо ми њихова деца.

Драган Пастроњевић, VII
Злот

Срећан празник свим женама света.
Желим да им буде леп и ведар цео жи-
вот.

Дане Јонових, IV
Бучје

Буди ми, драга мајко, увек лепа и на-
смејана. Свим женама света срећан 8.
март, а посебно мојој мами.

Снежана Стирбановић, VI
Кривељ

За 8. март поклонила бих мами пуно
цвећа, са жељом да је прати срећа.

Даница Аврамовић, III
Мали Кривељ

Желим свим мамама срећан 8. март,
а мојој мами ћу покушати да тог дана
поклоним једну моју петицу.

Соња Адамовић, III
Мали Кривељ

Драга мама, живи још много година
и буди нам увек здрава.

Мирослав Живковић, I
Слатина

Мојој мами желим да буде увек лепа
као што је сада и да се никад не на-
љути на мене.

Бисерка Тодоровић, I
Слатина

Ја мојој мајци шаћем пуно пољубаца
и желим јој да увек буде срећна.

Дијана Мирковић, I
Слатина

Ја желим да ми мама увек буде здра-
ва и срећна.

Горан Вучковић, I
„3. октобар“

Надица Бүрић (Ш, Кривељ): ЗЕЦ

Укривљене речи

ВОДОРАВНО: 1. Еластична материја за брисање, 7. Француски редитељ и глумац, Жак („Мој ујак“), 9. Иницијали нашег књижевника („У регистратури“), 11. Путничко возило са таксиметром, 13. Назив, поредак, 15. Држава у унутрашњости Индокине, 16. Инсекти из реда опнокрилаца, 18. Јунак Волта Дизнија, 22. Назив за некадашњу српску државу, 24. Држава у Африци, 26. Спортски израз за лопту када је изван игралишта, 27. Одећа(мн.), 29. Аудолфов број, 30. Женин отац, 32. Човек који се коцка.

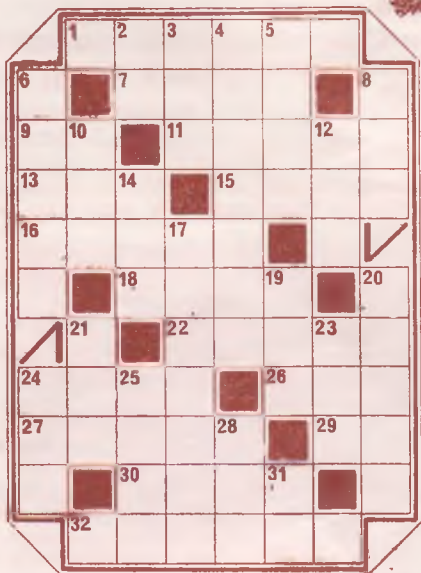
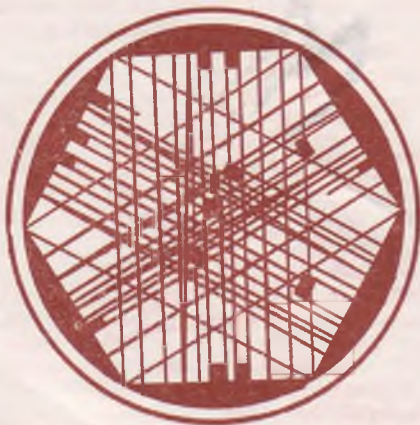
УСПРАВНО: 2. Стари назив ноте „до“, 3. Завршни потез у шаху, 4. Нама суседна држава, 5. Вриска, врискање, 6. Бука, галама, 8. Острво на Јадрану, 10. Ловачки пас, 12. Северни јелен, ирвас, 14. Име некадашњег генералног секретара ОУН Хамаршелда (1905—1961), 17. Заваривач, 19. Врста коњског покривача, 20. Трећи падеж, 21. Невоља, беда, 23. Пехар као награда спортиста, 24. Снага, сила, 25. Једно годишње доба, 28. Атлетски спортски клуб (скр.), 31. Хемијски знак за тантал.

Зоран Станчић, VII
„29. новембар“

РЕБУС

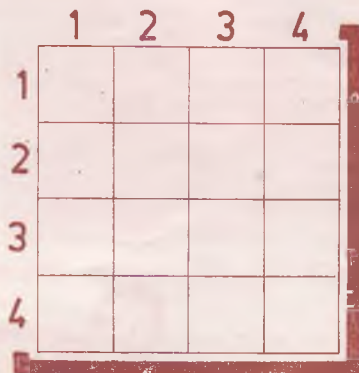
Драган Милановић, VIII
„29. новембар“

КВАДРАТ

ВОДОРАВНО И УСПРАВНО: 1. Име глумице Чукић, 2. Име чехословачког атлетичара Затопека, 3. Кичмењак који живи у води, 4. Прибор за рад.

Мирослав Здравковић, VI
„29. новембар“

ПЛЕТЕНИЦА

Зоран Јанковић, VIII
„29. новембар“

VESTNIK

ОНА СПАВА

Већ је прошло двадесет минута од почетка часа, а наставнице није било. Морали смо се помирити са судбином да ће час физике за данас отићи у неповрат. У то као ветар улети Живинче, (који се иначе презива Живић), и заурла:

— Нема! Нема физике за данас!

— Шта да се није наставница успавала? — пита неко.

То питање је било довољно да пола одељења почне да пева познату песму: „Она спава, она спава, пустите је нека спава...“

И настале општеномодно весеље. Само је Сики седео тужан у ћошку и жалосно гледао свој цртеж, који је скоро цело претходно поподне цртао. У једном тренутку налети Живинче, зграби му цртеж из руку и појури Сојку. У два скока га стигне и млатне Сикитовим цртежом по глави. Хамер се преполови и тако је сада Сики имао два цртежа.

У првој клупи седе Мица, Гоца и Бира и пишу домаћи из математике, а Чукнути стражари на вратима да неко од наставника не би без пасоша ушао у учioniцу.

Наш Коцак се видно досађује и немајући шта да ради, затеже свој превелики каиш око свог претанког струка. На супрот њему стоји наша Уснија Репцова и одушевљава се постером Кабира Бедија. Коцаку ваљда досадило да гледа како она колута очима, па одлази до катедре и седа на наставникову столицу. Ту се комотно извали промешкољивши се као квочка на јајима.

У једном тренутку се појави наставник на вратима. Сви претрнусмо, али нам убрзо лакну, јер је он дошао само да нас опомене. Чим он изађе, ми опет настависмо тамо где смо стали. Много нам је лепо кад смо тако сами и кад можемо да урламо.

Јасмина

РЕШЕЊЕ КВАДРАТА У ОВОМ БРОЈУ:

ВОДОРАВНО И УСПРАВНО: 1. Вера, 2. Емил, 3. риба, 4. алат.

РЕШЕЊЕ РЕБУСА У ОВОМ БРОЈУ: Маго Ловрак

Драга редакцијо,

Шаљем вам две песме које су посвећене мојој мами. Била бих посебно срећна када бисте бар једну од њих објавили, јер би то био још један поклон мојој мами за њен празник 8. март. Надам се да ћете то и учинити и због тога вам унапред хвала.

Гордана Пушић, IV
„Вук Караџић“

Као што можеш видети, објављујемо једну од твојих песама. На жалост нисмо могли да објавимо обе јер је било још добрих песама за које је такође требало да се нађе места у овом броју.

Драга редакцијо,

Шаљем вам моје две песме и један цртеж мог брата који је у првом реду. Ако вам се то што сам послала свиђа, ви објавите. Ако мислите да није добро, ви немојте да објавите.

Драгана Станковић, IV
„3. октобар“

Прочитали смо твоје песме и за сада не можемо да објавимо ни једну, мада се у њима осећа да си их ти писала са великим трудом. Други пут, када желиш да напишеш неку песмицу, кажи то прво својој учитељици да би те она саветовала на шта све мораш да мислиш када ствараш једну песму. Верујемо да ћеш са мало више труда, пажње и упорности успети да ствараш лепе песмице које ћемо ми радо објавити. Немој да се сада разочараш, већ буди упорна и труд ће ти се, верујемо, исплатити.

Драга редакцијо,

Молила бих да ми омогућите да преко вашег листа поздравим своје бивше наставнике, а посебно моју бившу разредну Даницу Младеновић. Свима њима се најлепше захваљујем на свему што су за мене учинили и за знање које су ми пружили.

Такође бих поздравила своје другарице и другове с којима сам била у одељењу и поручила им да их се још увек радо сећам.

Слободанка Веселиновић, VII
Нишка Бања

М А Ј К А

Једна ружа је
у врту моје младости.
Једна птица лети
плаветилом мог живота.
Она је
на најсветлијем плашту
материнства
извела моје детињство.

Тако мила и блага
одгајила је
једну младост
у своје окриље.

И сада задивљено посматрам
како ми у венац живота
уплиће сигурност и снагу,
радост и доброту.

И када жар мартовског сунца
помилује њене образе,
потрчаћу да јој поклоним
сву пурпурност живота
која долази са новим пролећем.

Јасмина Цолић, VIII
„Бранко Радичевић“

Јасмина Марковић (VIII, Шарбановац):
ЦВЕЋЕ